

gjøre. Simpeltthen at vende tilbage til Regeringsforslaget forekommer mig at have sine Betænkneligheder; jeg har tilladt mig at fremhæve, hvilke Vanskeligheder det vilde medføre. Altsaa spørger jeg: Hvor er det, vi egentlig skulde gjøre Forandringer i Henseende til det Formelle; hvilket er vor Opgave i saa Henseende? Det er det, jeg ikke finder noget Svar paa. Saa er der jo de Forandringer i Realiteten, som vi have foreslaaet. Jeg har igaar tilladt mig at omtale dem. Der er senere fremsført Indvendinger imod dem fra forskjellige Sider. Jeg beklager, at jeg paa Grund af det Forslag, der nu er stillet, ikke kan faae Leilighed til at komme ind paa Realitetsdebatten og paa Udvalgets Begne svare paa de Indvendinger, der i saa Henseende ere fremsatte. Jeg har ialtfald ikke i noget Punkt søgt mig overbevist om, at de fremsatte Indvendinger virkelig ere saa afgjørende mod Forslaget. Forsaavidt man ønsker at gjøre Forandringer i Realiteten, have jo ærede Medlemmer den suldeste Afgang dertil ved at stille Underændringsforslag til det Forslag, vi have tilladt os at stille, og det er jo ogsaa gjort af to ærede Medlemmer (Sæsen og Drenbøll). Den høitæredede Indenrigsminister har ligeledes stillet Underændringsforslag i saa Henseende. Jeg veed ikke, hvorfor der altsaa fra det Synspunkt skulde være nogen Grund. Dernæst forekommer det mig, at de Realitetsforandringer, vi have foreslaaet, i Virkeligheden ikke ere saa afgjørende, at der paa den Grund skulde være Anledning til at forlange ny Henviisning til Udvalget. Jeg kan derfor ikke skjønne rettere, end at der ikke er nogen tilstrækkelig Grund til at henvise Sagen, og navnlig forekommer det mig, at det vil staa noget tvivlsomt, hvad Opgaven skulde være for den nye Behandling.

Drenbøll: Jeg tror, den ærede Ordfører er noget paa Vilbyspor med Hensyn til Betydningen af det Forslag, der er stillet, og han er noget paa Vilbyspor med Hensyn til Betydningen af den Form, der i Betænkningen er givet Lovforslaget. Jeg taler slet ikke her om, hvorvidt den formelle Ordning, som Udvalget har givet Lovforslaget, er bedre eller ringere end den, Regeringen har givet det; jeg anerkjender villigt, at Udvalgets er bedre, men det er slet ikke det, der er Tale om. Feilen ligger deri, at det ærede Udvalg, naar det vilde have Sagen frem paa den Maade, som her er stet, har strevet i Betænkningen: „Naar foranstaaende af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag vedtages, vil Lovforslaget faae følgende Skikkelse“; dette er jo ikke Noget at stemme over. Nei, ethvert af Thingets Medlemmer, der har læst Lovforslaget, maa gaa ud fra, at der stemmes over disse 41 Æn-

dringsforslag, som ere opførte i Betænkningen og i de Punkter, hvor man ikke samstemmer med Udvalget, men vil holde paa Regeringsforslaget, er det da tilstrækkeligt at stemme mod Ændringsforslagene. Saaledes derimod, som det ærede Udvalg med Formandens Samtykke har faaet Sagen forelagt nu, kan jeg ikke stemme mod nogen af Udvalgets Ændringer, uden at have stillet et Underændringsforslag til Udvalgets samlede Forslag; men det have jo ærede Medlemmer i Thinget ikke kunnet vide, fordi det ikke har været dem bekendt, at Sagen vilde blive fremmet paa den Maade. Jeg har selv tilfældigvis, fordi jeg stillede Ændringsforslag, faaet Oplysning derom, og har maattet stille Forslagene paa den Maade, jeg har gjort, men, som det navnlig blev fremhævet af det ærede Medlem fra Frederiksberg (Schlegel), det er jo klart, at Ingen har kunnet tænke sig Andet, end at, naar jeg holdt paa Regeringsforslaget, stemte jeg blot mod de af de 41 Ændringsforslag, jeg ikke syntes om. Det Hele er derved kommet ind i en Konfusion, som kun kan løses paa den Maade, at Udvalget faar Sagen tilbage og kommer frem med den paa anden Maade.

W. Petersen: Mig forekommer det, at den Ordning, som hele Udvalget har foreslaaet — ikke Flertallet, men hele Udvalget — og som af de fleste ærede Medlemmer, der have udtalt sig, er accepteret og anerkjendt for at være bedre, er egentlig kun den formelle Side af Sagen, og at Udvalget og Formanden ere blevne enige og tillige ere blevne enige med den høitæredede Minister om at tage Sagen i den Form, Udvalget har foreslaaet, betragter jeg egentlig som ret heldigt. Naar den sidste ærede Tale ytrede, at det var vanskeligt for ærede Medlemmer at komme til at stemme for Regeringsforslaget, forekommer det mig, at det ærede Medlem selv har vist den Vej, der var at gaa, nemlig at stille Underændringsforslag til det Udfast, Udvalget har stillet som Ændringsforslag, og det forekommer mig, at det vilde have været den letteste og naturligste Maade at gaa frem paa. Overhovedet forekommer det mig, at Afvigelserne fra Regeringsforslaget i Virkeligheden ikke ere mange. Den væsentligste bestaar i den formelle Ordning, og den er accepteret. Naar det ærede Medlem mente, at man burde afvente Udtalelser fra Københavnske og andre Foræninger om Lovforslaget, forekommer det mig, at det vilde være langt rimeligere, om de vedkommende Foræninger havde paastyndt deres Udtalelser saaledes, at de nu kunde have været tilstede her i Thinget; Lovudkastet har jo ligget i Udvalg i omtrent 3 Maanedre. Jeg vil altsaa stemme mod Tilbagevisning til Udvalget, idet jeg ikke tror, der vil vindes Synderligt ved Tilbagevisningen.